

J. (John) Norcott's boekje De Doop / Baptism Op duidelijke en getrouwe wijze opengelegd

Hier volgen enkele passages uit het boekje. Het boekje telt 64 pagina's en is te bestellen bij de Stichting.

Titelblad

De Doop – Op duidelijke en getrouwe wijze opengelegd, overeenkomstig het Woord van God, waarin het heerlijke voorbeeld van onze gezegende Zaligmaker Jezus Christus wordt voorgesteld, het voorbeeld van alle gelovigen in Zijn onderwerping aan de Doop. Samen met het voorbeeld van duizenden die gedoopt werden nadat ze geloofden, door John Norcott, dienstknecht van Jezus Christus en van Zijn gemeente (†1676).

Inhoud

Opdracht, voorwoord en inleiding van John Norcott

1. Christus werd gedoopt in de rivier de Jordaan
2. De grote opdracht voor de Doop der gelovigen
3. Voorbeelden
4. De Doop is een dompelen of bedekken onder water
5. Bewijs dat de waterdoop moet blijven tot de tweede komst van Jezus Christus
6. Geen mate van genade of van de Geest geeft voldoende grond om iemand te weerhouden van de waterdoop
7. De Doop der gelovigen is een grote ordinantie
8. Antwoord op de algemene tegenwerpingen
9. De Doop der gelovigen met de kinderdoop vergeleken
10. Duidelijke Schriftplaatsen aangaande de Doop, zonder enige menselijke gevolgtrekking vanuit de wijsheid van de mens
11. Overwegingen tot besluit

Levensschets van John Norcott

Boekrecensies uit The Gospel Standard, februari 1912

Inleiding

Wanneer u door het lezen Gods zin en mening gaat naspeuren, laat uw gebed dan zijn: 'Heere, open mijn ogen met ogenzalf, opdat ik zien zal.' En als het de dag van Gods heirkraft in uw ziel geweest is, ben ik niet bang dat u de waarheid niet welkom zult heten, in wélk gewaad ze ook komt. Dan zult u meer letten op wat in de brief staat, dan dat u schrikt van de armzalige kleding van de bode. Vooral omdat u weet dat de boodschap komt van Eén Wiens Naam de grote God is.

In de behandeling van deze waarheid van de Doop der gelovigen, zoals die door Christus en de eerste gemeenten in praktijk werd gebracht, is dus mijn grote verzoek aan u: Wilt u zonder vooroordeel lezen wat er gezegd wordt. Wilt u alles waarvan u ontdekt dat het volgens de waarheid is, ontvangen als iets wat kostbaarder is dan uw leven, en erover oordelen overeenkomstig de Heilige Schrift. Want wanneer al het mogelijke gezegd is, moet zij rechter zijn in alle godsdienstige geschillen. Christus is het Fundament, en iedereen die daarop bouwt, zal nooit beschaamd worden (1 Kor. 2:2). Daarom zal ik eerst enkele opmerkingen maken over Christus Die gedoopt werd. Ik wil graag dat u hierbij oplet hoe nauwkeurig de Heilige Schrift de omstandigheden van Zijn doop beschrijft.

Hfst 2. De grote opdracht voor de Doop der gelovigen

Evenals u iets gehoord hebt over uw grote voorbeeld, de Heere Jezus, zo zal ik nu iets zeggen over Zijn gebod (Matth. 28:19). En ik vraag u erop te letten wat in Hand. 1:1 gezegd wordt over onze Heere Jezus. Er staat dat Christus zowel deed als leerde. Het is goed dat leraars hun Heere navolgen en zowel doen als leren. In vers 2 lezen wij: 'Hij is opgenomen, nadat Hij door den Heiligen Geest aan [Zijn] apostelen bevelen had gegeven.' Van deze bevelen is het bevel van de Doop der gelovigen er zeker één, zoals u kunt zien in Matth. 28:18-20: 'En Jezus bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.' De grote God heeft Hem gegeven om een Gebieder en Vorst van Zijn volk te zijn (Jes. 55:4). Christus is een Gave als een Gebieder. O, wat een barmhartigheid is het om zo'n wijze Gebieder te hebben, Wiens geboden voor de gelovigen niet zwaar zijn. In het houden van Zijn geboden is groot loon (Ps. 19:12). Welnu, in dit gebod zijn acht zaken heel opmerkelijk. Ten eerste, let erop vanwaar Christus kwam. Zie, Hij kwam uit het graf als een opgestane Jezus. God heeft Hem uit de doden opgewekt en Hem gezonden om ons te zegenen (Hand. 3:26). Voorzeker zou deze gezegende Jezus niets anders bepalen dan wat goed is voor Zijn volk. Hij is een gezegende Jezus en Hij geeft gezegende geboden. 'Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den Boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad.' (Openb. 22:14).

Ten tweede, let erop dat Christus verscheen en bij hen kwam. Welnu, zou er een engel verschijnen en gebieden dat mensen gedoopt moeten worden, wie zou het tegenstaan? Maar hier hebt u de heerlijke Zoon van God in Zijn eigen Persoon, Die verschijnt en zegt: 'Gaat heen, onderwijst en doopt.'

Ten derde, let op met welk gezag Hij komt: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde' (Matth. 28:18). Alle macht om te gebied-den, zowel in hemel als op aarde, is Mij gegeven; alle macht om over hemel en aarde te beschikken, alle macht om te beschermen. Ik heb engelen en mensen onder Mijn bevel. Ik ben machtig u te bescher-men, u bij te staan en bij u te zijn, zowel in het vuur als in het water. Ik heb alle macht: 'Gaat dan heen, onderwijst en doopt.' Vreest geen vijanden. 'Gaat heen, onderwijst en doopt.'

Ten vierde, let op het gebod zelf. In Matth. 28:19 zegt Christus: 'Gaat dan heen, onderwijst en doopt.' Christus zei tegen Legio alleen maar: 'Gaat heen' (Matth. 8:32), en ze renden wild. En zullen de gelovigen niet een gewillig volk zijn in de dag van Zijn heirkraft? De hoofdman over honderd zei tegen zijn dienstknechten alleen maar: 'Ga', en ze gingen. Hij zei alleen maar: 'Kom', en ze kwamen. Hij zei alleen maar: 'Doe dit', en ze deden het. En zullen Christus' dienstknechten Hem slechter gehoorzamen dan de dienstknechten van de hoofdman over honderd? Het is Christus Die zegt: 'Gaat heen.' 'Gaat heen, onderwijst en leert.'

Ten vijfde, let op wat aan de Doop voorafgaat: 'Gaat heen, onder-wijst.' Er moet onderwijs zijn. God is een Geest en Hij zoekt de-zul-ken om Hem te aanbidden, die Hem aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:24). Daarom moet er onderwijs voorafgaan aan de Doop, anders zullen de mensen Hem nooit aanbidden in geest en waarheid. 'Gaat, heen, onderwijst en doopt.' Ik erken dat veel mensen zeggen dat het woord 'onderwijzen' in het Grieks is: 'Maakt discipelen.' Ik durf dat niet tegen te spreken, want ik lees dat het de praktijk van

Jezus Christus Zelf was. Hij maakte eerst discipelen en dan doopte Hij hen: 'Jezus maakte en doopte meer discipelen dan Johannes' (Joh. 4:1). Hier werden eerst discipelen gemaakt en dan werden ze gedoopt. Maar hoeveel arme zielen dopen in hun onkunde degenen die nooit tot discipelen gemaakt zijn. Christus zegt echter: 'Onderwijst en doopt hen.'

.....

Hfst 8. Antwoord op de algemene tegenwerpingen

.....

Tegenwerping 5. Komt de Doop niet in de plaats van de besnijdenis? Ik antwoord. Zeker niet, want er is geen enkel Woord van God voor zoiets dergelijks en u moet niet wijs zijn boven hetgeen geschreven is (1 Kor. 4:6). Overweeg verder dat de besnijdenis alleen de jongetjes betrof, maar in Hand. 8:12 staat: 'Toen zij ... geloofden, ... werden zij gedoopt, beide mannen en vrouwen.'

Tegenwerping 6. Zijn niet heel geleerde mensen voor de kinderdoop? Ik antwoord. 'De farizeeën en de wetgeleerden [de geleerde mensen] hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, ... niet gedoopt zijnde' (Luk. 7:30). Zeg niet wat zij zeiden: 'Heeft iemand uit de oversten in Hem geloofd?' (Joh. 7:48). Luister naar Christus' antwoord: 'Jezus antwoordde: ... Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard' (Matth. 11:25). Verder, als geleerdheid in dit geval een argument was, zijn veel kardinalen en jezuiten ook geen geleerde mensen?

Tegenwerping 7. Zijn er niet heel godzalige mannen, predikanten van gemeenten, die de kinderdoop aanhangen? Ik antwoord. U mag een apostel niet verder navolgen dan hij Christus navolgt: 'Weest mijn navolgers, gelijkewijs ook ik van Christus' (1 Kor. 11:1). Verder, voer geen voorbeelden van goede mensen tegen een uitdrukkelijk Schriftwoord aan. U hebt een uitdrukkelijk Schriftwoord: Toen zij ... geloofden, ... werden zij gedoopt, beide mannen en vrouwen' (Hand. 8:12). Elía was een goed man en hij riep om vuur uit de hemel, maar wij moeten dat niet doen. Jósafat was een goede koning, maar de hoogten werden niet weggenomen (1 Kon. 22:42-44). Volg geen voorbeeld na tegen een Schriftwoord in: 'Gij zult de menigte tot boze zaken niet volgen' (Ex. 33:2).

Tegenwerping 8. Er is geen Schriftwoord tegen het dopen van kinde-ren. Ik antwoord. Nadab en Abíhu werden met vuur verbrand, omdat zij deden wat de Heere niet geboden had (Lev. 10:1-3). Verder, als u met een 'Schriftwoord' een 'uitdrukkelijk Schriftwoord' bedoelt, dan is mijn vraag: Waar vindt u een Schriftwoord dat zegt: 'U zult geen klokken dopen'? U kunt immers in het boek der martelaren lezen dat men dat deed. Waar vindt u een Schriftwoord dat zegt: 'U zult geen speeksel, room of zout in de Doop gebruiken'? Dat doen immers de rooms-katholieken. Maar u moet weten: als bewijs tegen de kinderdoop is het genoeg dat hij niet geboden wordt.

Tegenwerping 9. Werden niet hele huisgezinnen gedoopt? Ik antwoord. Er staat uitdrukkelijk dat zij allen geloofden. 'Hij werd ... gedoopt, en al de zijnen.' 'Hij verheugde zich dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was' (Hand. 16:33-34). 'Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis, en velen van de Korinthiërs ... geloofden en werden gedoopt' (Hand. 18:8). Lydia en haar hele huis werden gedoopt (Hand. 16:15). Hier wordt geen melding gemaakt van man of kinderen, of ze een ongetrouwde

vrouw of een weduwe was. Alleen worden ze ‘broeders’ genoemd (vers 40).

.....

Tegenwerping 12. Het zaad was in het verbond. God maakte een verbond met Abraham en zijn zaad. Ik antwoord. Wat bedoelt u met ‘verbond’? Bedoelt u het verbond dat gemaakt werd op de berg Sinai? Een werkverbond? Bedoelt u een genadeverbond, waarin God belooft hun God te zijn? En maakt u dit genadeverbond dan voorwaardelijk? Bent u van mening dat Ismaël, Saul, Jeróbeam, de zoon van Nebat, Achaz en al zulke mensen in het genadeverbond waren? Of bent u van mening dat zij hun aandeel in het genadeverbond verloren, en maakt u er zo feitelijk een werkverbond van? Overweeg daarom dat God een verbond met Abraham en zijn natuurlijke zaad maakte om hun het land Kanaän te geven (Gen. 17:7-8). Maar als het gaat om de belofte van leven en zaligheid, werd deze aan Abraham en zijn geestelijke zaad gedaan: ‘Nu, zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van één: En uw Zaad, Hetwelk is Christus’ (Gal. 3:16). Als u deze tekst wilt geloven, is er weinig moeilijks aan de tegenwerping. ‘De kinderen der belofenis worden voor het zaad gerekend’ (Rom. 9:8).

Tegenwerping 13. De kinderen waren zo ver in het verbond dat het hun een recht op de ordinantie gaf. Ik antwoord. De besnijdenis werd bij erfenis vastgezet op Abraham en zijn zaad en zijn knechten. Maar waar wordt de Doop bij erfenis vastgezet op het natuurlijke zaad van de gelovigen? Het priesterdom was door een verbond bij erfenis vastgezet op de stam van Levi en zijn zaad, zoals u kunt lezen in Joz. 18:7 en Num. 25:13. Wilt u nu de bediening bij erfenis vastzetten op predikers en hun natuurlijke zaad? Maar wat het punt van de Doop betreft, kwamen er niet velen om gedoopt te worden? En toen zei Johannes: ‘Meent niet bij uzelfen te zeggen dat u Abraham tot uw vader hebt’ (vgl. Matth. 3:9). Daarmee liet hij duidelijk zien dat hun vleeselijke recht afgesneden werd door het Evangelie. Nu is ‘de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen’ (vers 10). Let verder hierop dat Abraham een Schriftwoord had als grond om zijn zaad te besnijden, maar waar is een Schriftwoord om kinderen te dopen?

Tegenwerping 14. Christus heeft gezegd: ‘Laat de kinderkens tot Mij komen, want derzulken is het Koninkrijk Gods’ (Mark. 10:14). Ik antwoord. De tekst vertelt u duidelijk dat ze niet gebracht werden om gedoopt te worden, maar opdat Christus Zijn handen op hen zou leggen en voor hen zou bidden (Matth. 19:13; Mark. 10:13). Hier staat niets over de Doop.

Tegenwerping 15. Er staat: ‘U komt de belofte toe, en uw kinderen’ (Hand. 2:39). Ik antwoord. Doe uw eigen ziel zoveel recht dat u wel de hele tekst leest. Dan zult u zien dat er staat: ‘U komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal.’ Hier ziet u dat de belofte is voor degenen die geroepen worden. Misschien zegt u dat dit woord ‘roepen’ geen betrekking heeft op de kinderen, maar op degenen die verre zijn. Dan antwoord ik: Het moet noodzakelijk betrekking hebben op de kinderen en hun ouders, en allen die verre zijn, omdat dit de belofte is: ‘Dit is het wat gesproken is door den profeet Joël: Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees’, op ‘uw zonen en uw dochters’ (Hand. 2:16-17; Joël 2:28, 32), op ‘de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen’. Als de belofte van de Geest voor de kinderen is, ook al worden ze niet geroepen, dan geldt een van tweeën: Óf de belofte faalt, en dat te denken is vreselijk. Óf alle kinderen van gelovigen zijn deze heerlijke Geest deelachtig. Maar de dagelijkse ervaring bewijst het

tegendeel: velen van de kinderen van gelovigen zijn vleselijk en hebben de Geest niet. De belofte wordt alleen vervuld aan diegenen die de Heere onze God zal roepen.

.....

Nu, ik smeed u te overwegen wat over deze zaak gezegd is. De heerlijke God der waarheid geve u de Geest der waarheid. Mag die Geest u leiden in alle waarheid, en mag Hij u opbouwen en u een erfdeel geven onder de geheiligden. In oprechtheid en met ongeveinsde liefde tot God en uw ziel zijn deze dingen geschreven. De God en Vader van onze Heere Jezus Christus Zelf heilige u geheel en al, naar lichaam, ziel en geest, en geve u een hart om te onderzoeken of deze dingen alzo zijn.

Einde van het boekje.

*Boekrecensie door J.K. Popham over De Doop door John Norcott
overgenomen uit The Gospel Standard, februari 1912*

Een opmerkelijk boek, ons overgeleverd uit de 17e eeuw, toen de baptisten zwaar onderdrukt werden, en de auteur zelf vervolging leed, kennelijk van de kant van broeders [Norcott publiceerde dit werk terwijl hij in Holland was, waarheen hij verdreven was door religieuze vervolging – GS]. Toen we het zorgvuldig gelezen hadden, hadden we het gevoel dat geen ander werk dat we ooit over dit onderwerp gelezen hebben, met eenzelfde helderheid en overtuiging de natuur, manier en verplichting van de Doop naar ons hart en verstand overbracht. Twee dingen karakteriseren het:

1. De volheid van het Schriftuurlijke onderwijs over het onderwerp. ‘Alzo zegt de Heere’, staat op iedere pagina, in ieder argument en ieder pleidooi. Daaruit vloeit de kracht, het licht en de heldere straling van de waarheid voort. Overal wordt de lezer geconfronteerd met gezag in het Goddelijke, duidelijke gebod, en in voorbeelden, zowel van en bij de Heere Zelf als Zijn apostelen en discipelen. Zo worden de ordinantie, de juiste manier en de geschikte onderwerpen aan de lezer voorgesteld in het heldere, schone licht van het Woord zelf.

Daarom hoeft niemand die John Norcott leest, te vrezen dat diepzinnige redeneringen zijn gemoed in verwarring zullen brengen of zijn bevattingsvermogen te boven zullen gaan.

2. Het tweede wat, naar ons oordeel, het boek kenmerkt dat hier voor ons ligt, is de begenadigde geest waarvan het doordrongen is, de zalving waarmee het klaarblijkelijk geschreven werd. De schrijver had de stromen van water die door Christus beloofd werden (Joh. 7:38-39). Dit zo opmerkelijke aspect trok ons aan. En we betwijfelen niet dat velen het zullen opmerken en voelen, ook al zijn ze niet overtuigd van de Doop. Want de wapenen die in de twist gebruikt worden, zijn niet vleselijk.

Oprecht hopen wij dat velen van het volk des Heeren die erkennen dat de Doop der gelovigen Schriftuurlijk is, maar de verplichting ervan tot hiertoe niet gevoeld hebben, deze verplichting mogen gaan voelen door het lezen van dit belangrijke werk.

Wanneer we de treffende teksten en argumenten zouden citeren, zouden we het hele boek moeten citeren. Liever raden we onze lezers sterk aan om het aan te schaffen en te lezen. We denken dat Messrs. Farncombe & Son een voortreffelijk werk gedaan hebben door het opnieuw uit te geven, en we zijn zo vrij hun onze warmste dank te betuigen. Het zal ons niet verrassen te horen dat de zegen van God op deze onderneming rust.

Een recensie over dit boekje stond ook laatst, juli 2017, in The Gospel Standard n.a.v. hun laatste uitgave van 2016, en is als volgt:

Het is een voortreffelijk boek; het toont heel duidelijk aan dat, volgens de Schrift, de Doop der gelovigen door onderdompeling in water behoort plaats te vinden na belijdenis van

Christus. John Norcott is niet zo goed bekend onder ons. Hij stierf op middelbare leeftijd in 1676. Hij werd de tweede predikant van de eerste Engelse Particuliere Baptistengemeente in Wapping, als opvolger van John Spilbury. Zijn geboortedatum blijkt onbekend te zijn. Het boek bestaat uit elf korte hoofdstukken. De eerste twee hoofdstukken laten vanuit de Schrift Christus' voorbeeld zien in Zijn doop, en ook Christus' opdracht om gelovigen te dopen. Het derde hoofdstuk geeft ons voorbeelden van de Doop der gelovigen in de Schrift. Hoofdstuk vier legt uit dat het dopen plaatsvindt door onderdompeling onder water, en het volgende hoofdstuk maakt vanuit de Schrift duidelijk dat dit moet doorgaan tot Christus' tweede komst. Het zesde hoofdstuk bewijst dat de Doop voor alle gelovigen is, ongeacht de mate van genade. Hoofdstuk zeven toont aan dat de Doop der gelovigen een grote ordinantie is. In het volgende hoofdstuk beantwoordt John Norcott tweeëntwintig tegenwerpingen tegen de Doop der gelovigen. Hoofdstuk negen bestaat uit een tabel van vergelijking tussen de Doop der gelovigen en de kinderbepsrenkeling. Hoofdstuk tien heeft als titel: 'Duidelijke Schriftplaatsen aangaande de Doop, zonder enige menselijke gevolgtrekking vanuit de wijsheid van de mens.' In het laatste hoofdstuk staan John Norcotts afsluitende overwegingen. Deze overwegingen geven ons plechtige leesstof. Het aanhangsel bevat een uittreksel over John Norcott uit History of the English Baptists van Joseph Ivimey. Wij herhalen dat het een voortreffelijk boek is. De schrijfstijl is duidelijk en eenvoudig. Toch wordt overtuigend aangetoond dat de bewijsgrond voor dit leerstuk uit Gods Woord komt. De Schriftuurlijke waarheden worden op een duidelijke en directe manier beschreven, en zijn gemakkelijk te begrijpen. Het kwam ons voor dat de Schriftuurlijke waarheid op zo'n onweerlegbare manier uiteengezet wordt. In het voorwoord van de uitgever staan enkele opmerkingen die Mr. J.K. Popham in 1912 gemaakt heeft. Hij schreef 'dat geen ander werk dat wij over dit onderwerp gelezen hebben, met eenzelfde helderheid en overtuiging de natuur, manier en verplichting van de Doop naar ons hart en verstand overbracht ...' Hij maakte nog meer heel positieve opmerkingen. Wij hopen enkele uittreksels uit dit boek in het volgende nummer van de Gospel Standard op te nemen, zo God wil. De publicatie van dit boek komt heel goed uit nu er tegen de Doop der gelovigen geschreven is in het blad van de Netherlands Reformed Congregations in de Verenigde Staten en Canada. Wij realiseren ons dat er in de kring van Nederlandse reformatorische kerken veel godvruchtige gelovigen zijn, die een door God gewerkt geloof bezitten. Het spijt ons dat er in een artikel over de Doop (dat loopt vanaf de nummers februari tot mei) dingen geschreven zijn die niet waar zijn. Er wordt gezegd dat wij de volwassenendoop in praktijk brengen. Nee, wij brengen de Doop der gelovigen in praktijk, op belijdenis van geloof in Christus, met bekering en tevens een gezegende hoop in Immánuël. Hierbij kan het ook gaan om kinderen of tieners, op een waarachtige en hartelijke belijdenis. Een ander misverstand is dat wij niet geloven dat het met Abraham gesloten verbond geestelijk was. Dat was het zeker, want Jezus zei: 'Abraham ... heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest.' Hij zag door het geloof de zaligheid voor zichzelf in het Zaad der belofte. John Norcott behandelt Calvijns dogma dat de Doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is en daarom bedoeld is voor kinderen die in christelijke gezinnen geboren worden. John Norcott toont vanuit de Schrift duidelijk aan dat wanneer een huisgezin gedoopt werd, dit plaatsvond nadat zij geloofden. Wij hebben veel achting voor de godzaligen in de Nederlandse reformatorische kerken, maar het spijt ons dat zij de on-Schriftuurlijke opvattingen van Calvijn en anderen over de Doop

volgen. Een van de eerste belijdenissen van de baptisten werd in 1644 opgesteld en in 1646 uitgebreid, en staat bekend als de London Baptist Confession of Faith. De Dordtse Leerregels werden in 1618 en 1619 goedgekeurd. De Westminster Confession werd in 1646 opgesteld. De wortels van onze Geloofsbelijdenissen zijn even oud als die van de andere reformatorische kerken.

Dit geschrift is een kort geschrift, maar wel een meesterlijk geschrift. Daarom bevelen wij het van harte bij onze lezers aan.